O. Petri Regiostadanus.
Grafftskrifft offuer Friderich II.
Kbh. 1589.

1764

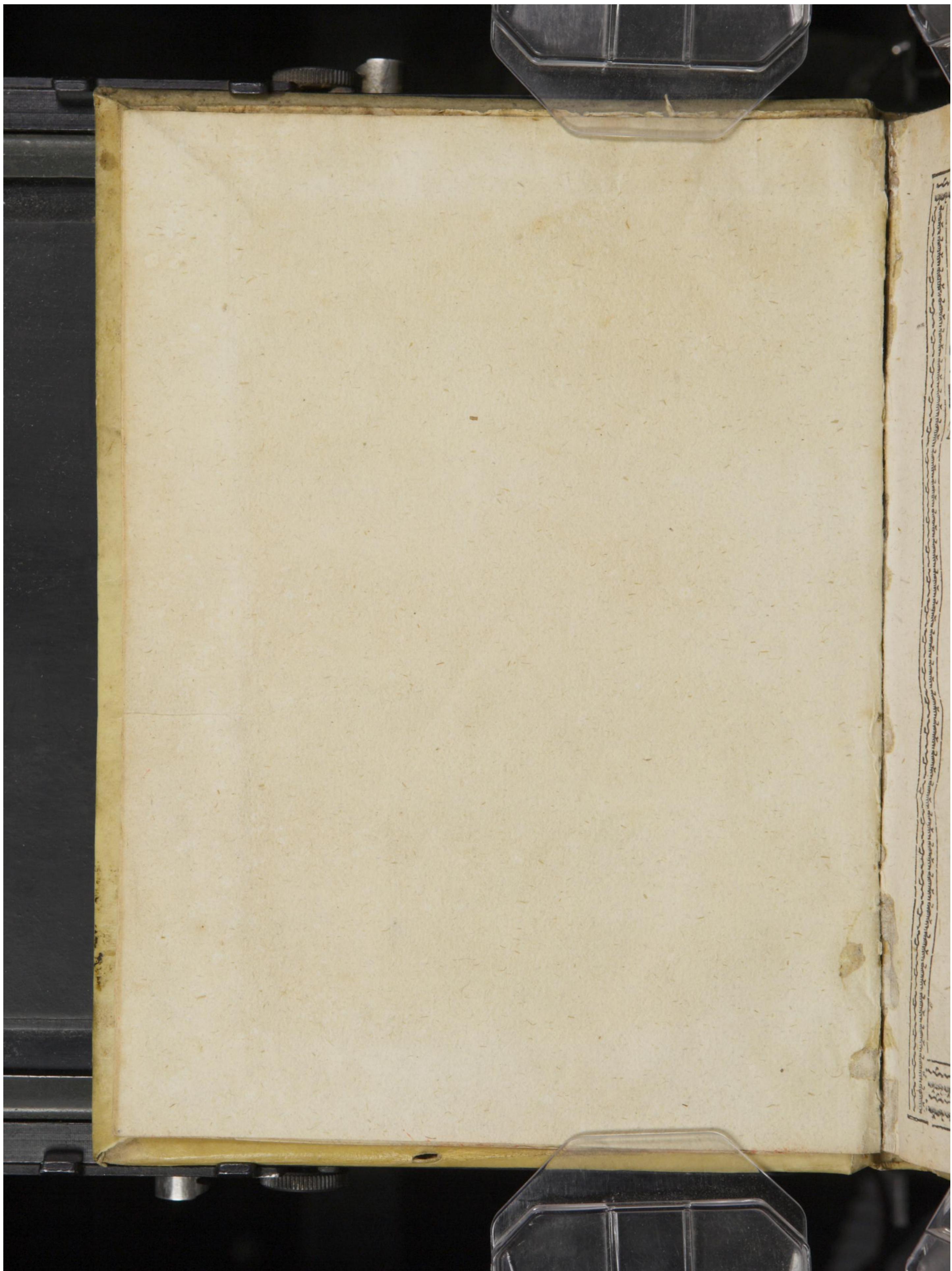

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Nº 30.

25. Maj

Graffscrifft

Ved huilcken Kong:

Mayt: Den salige/Høybaarne/Edle oc Naffnkundige Herris/ Kong *FRIDERICHS*, den Andens/Stormectige/Erlige Naffn oc Rycte/ skal bliffue hoss alle Efterkommere i Danmarck/ vdi Euig oc Høylofflig hukommelse.

Effter de gamle oc enfoldige danske *Poëters* skick/ sørgelig *Promulgerit*,

Aff

OLAO PETRO, REGIOSTADANO.

Men den Retuise omkommer/ oc der er ingen som legger det paa Hierte/oc hellige Folck bliffue borttagne/ oc ingen giffuer act der paa. Thi de Retuise bliffue borttagne/fra den wlycke: Oc de som haffue vandrit rettelige for sig/ komme til FRED, oc huilis i deris Herbere. Esaiæ: 56.

Prentet i Kiøbenhaffn/ aff Laurentz Benedicht.

1589.

Cum Gratia & Priuilegio.

Viua Effigies Beati Regis Daniæ. Friderici 2.

Beati Regis Daniæ Friderici II. Insignia.

Symbolum Sanctiss: ac Beatiss: Regis Daniæ, FRIDERICI II. æterna gloria digniss.

SPES MEA VNICA CHRISTVS.

Det vaar Kong Friderichs Ordsprock rene/
Mit Haab til Gud min HErre allene.

Generosæ Reginæ Daniæ, Sophiæ, Insignia.

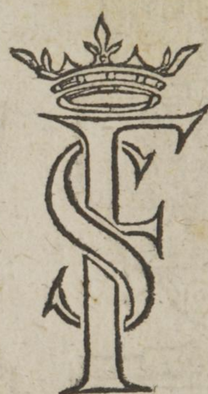

Symbolum consolatorium piissima ac Geneross: Reginæ Daniæ, SOPHIÆ, æterna gloria digniss.

SVOS HIC NON DESERIT CHRISTVS.

Det Ordsprog er vor Dronnings den fine/
Gud aldrig vndfalder her nogen aff sine.

3

Den Edle Høybaarne Førstinde/ Dronning Sophiæ/ en trøstig Hilsen i Christo/ altid tilforn:

O Naadige Dronning/ O Frue kier/
Det kand huer Christen betencke/
At Eders Naade nu Sorgfuld er/
Fordi E: Naade er Encke:
Men trøster E: N: ved *CHRISTI* død/
Wi skulle alt den være lige/
Om wi ville vdi *ABRAHÆ* skød/
Indkomme i Himmerigs Rige:
Her hielper ey suck/ Her hielper ey graad/
Det duer ey at beklage:
O Edele Dronning/ det er got Raad/
Tolmodig/ tager den plage/
Som kommen er paa/vdaff Guds Haand/
Mod huilcken ingen kand stride:
Den Edle Herris/ Edele *AAND*,
Nu Leffuer til euig tide:
Liffsens HERRE haffuer tagit hen/
Den salige Herre i Ere/
Til fryd oc glæde i Himmelen:
Hui ville i da Sorgfuld være?

E: Naade (naar den beskicked tid
Er kommen) vill hand oc rycke
Op til den Herre *FREDERIG* blid/
Oc statlig pryde oc smycke:
De Edle Planter faa samme prijss/
Som i haffue affled tilhaabe/
J *HERRENS HELLIGE PARADIIS,*
Det skulle i tro oc haabe:
GVD være nu E: Naadis trøst/
J denne Vanghed oc pine:
GVD ledske de Edle Kongebørns brøst/
De Herrer oc Frøukner fine:
GVD lade dem alle opdragis smuct/
(De Edle Roser met ære)
At de offuerflødig oc Erlig fruct
Kunde/ ind i allerdom bære.

O Gud beuare det Kongelig Huss/
Den Edle Danmarckis Dronning:
J Dyd lad skinne vort Fædernlands Liuss/
Den vnge vdualde Konning.

ALt paa den strenge *Mosaiske* vijss/
Dig *Israel* vil ieg sige
Nu først/ oc anuise Guds vredis Rijss/
Som truer dit *Canaans* Rige/

Thi ieg er skicket til *Legation*,
Mit Erend maa ieg all rycte/
Som indeholder min *Instruction*:
Jeg tør ingen Orden ey frycte.
Til tryghed haffur ieg min HERRIS *Credentz*
Hør til met friutllige ørne:
Ah Danmarck/ Danmarck/ giør *Pœnitentz*,
Din Gud nu ey lenger fortørne/
Opladen er her nu Himmerigs port/
Met Straff hand hastig vdreiser/
Det bliffuer snart offuer all Verden sport/
Hoss Herrer/ Konger oc Keiser:
Til Klagemaal oc Begrædelse stoer/
Ah Verden du dig tillaffue:
Ah Edle oc wædle i Danmarck boer/
J bliffuer ey fri den plaffue:
Ah *Siloh*, HERRE/ du Kong SCHALOM,
Oss arme Retfærdig giøre/
Lad oss vndgaa din Vredis Dom/
Den Olligreen oss tilføre.

AH/ Ah/ du Sorgfulde DANMARCK nu/
Ah/ Ah/ du bedrøffuede NORGE,
Dit Hierte det maa vel brøste i thu/
Aff angist/ banghed oc Sorge:
Ah/ Ah/ du tage Sørgeklæder paa/
Lyst/ Leeg/ all glædskab bortsette:

See nu/

See nu / huor vil det met dig gaa?
Din Praal / drick / dantz forgette:
Det gelder dig til / GUD kalder at dig/
Hand haffuer met dig at skaffe/
O see? O see? Huor forfærdelig/
Hand monne dig her nu straffe/
Var paa / var paa / hans Bue er spent/
Til Maalit hand dig vil sette:
Hans fyrige Grumhed er optent/
Ah / hand vil nu met dig trette/
Hand liuner oc buldrer i Grumhed stor/
Hand vil ey lenger nu huile/
Fra sig hand gloende skud paa Jord
Udskiuder / oc Blodige pile:
Hand haffuer oc her uddragit sit Suerd/
Det offuer dit Hoffuit mon vende/
At slacte oc dræbe er vforfærd/
At see op / hand dig vil kende/
Hand vil nu skencke fuld i for dig/
Dig Vredens Kalck tildricke:
Huad volder det? veedst du ey det? Hør mig/
Giør dine Synder det icke?
Jeg veed ey huem (Diefflen) det her haffuer giort
At Synden saa sød monne være/
Hun driffuer dig ind at Helffuedis port/
Som *Presterne* dig monne lære:

Endog

Endog Gud raaber ved dem/ Vœ/ vœ/
Dog leffue Folckit saa trygge:
Thi lader nu Gud for øyen see/
Sit Ord hand aldrig vil rygge.
De haffue Guds dyre oc rene Ord/
Septemtrionaliske Riger/
Dog suermer Folckit i Hoer oc Mord/
End Gud / de *Sathan* seer liger:
Predicken actis saa ringe aff dem/
Som nogle løse *Parabel,*
Fordi de føre it leffnet slem/
Prester er nu deris *Fabel.*
O Blindhed/ huor du forhærdit est/
J Verdsens laster vnde:
Leffuer du ey nu ret som it Beest?
Gud naade dig alle stunde.
HERRE Gud/ huad ende vil det faa?
At wi nu icke her ville
Vor egen skrøbelighed forstaa?
Som oss fra Gud monne skille.
For Folckens Synder da tager Gud bort/
Gudfryctige Konger oc Herrer/
De leffue om stunder i Verden kort
Som Christelig oc ret regærer:
Huad her met menis/ forstaar vel huer/
Som nogen forstand mon haffue/

Vaare wi nogen god Konning værd?
Gud vnte oss da vel den gaffue:
Huor er nu den her giffuer paa act/
Paa Guds Retfærdige domme?
Her tagis bort aff den Høyestis mact
De Retuise Folck oc fromme/
At de ey den wlycke skal see/
Som oss her offuer mon henge/
De ere befride fra den væ/
Som oss vil snarlig antrenge:
Derfor lader oss giøre plict oc Bod
Oc reddis for HERRENS Vrede
At wi kunde stride met it frijt mod
Mod laster oc Dieffle lede.

AH hør de Klocker i Spijr oc Torn/
J Danmarck nu alleuegne/
De gaa nu sørgeliger end tilforn/
De Konningens Lig betegne:
Met Sorrig/ met graad/ met Hiertens plag/
Met megen angist oc møde/
Den store Bedrøffuelse du nu klag/
Som tuinger oss nær til døde:
Vaag op/ vaag op/ mit Fæderneland/
Vaag op/ O Danmarckis Rige/
O sucke oc græd/ du Quinde oc Mand/
Din Kong nu leggis i Lige:

Huo

Huo kand ey nu andet end felde taar?
Som seer den Naffnkundige Herre/
Der skal nu leggis hen død paa baar/
Som veldig oc sterck monne være:|
Hans Christelig Liff/ en Christelig død/
Fick salig aff Jorderig dette/
Hand Ridderlig stride i Hellebrudz nød
I *TRO*, *Conscientz* den rette:
Hand vant stor Ere/ hand vant stor priss/
I lobit her paa den Bane/
I Leyren hand gaar/ Guds *Paradys*,
Met gyldene Krone oc Fane:
Ja *Israels* Kempe/ hand nu tilgaar/
I deilig *proportionered*,
Liff/ oc Legeme som hand her vaar,
Saa herlig oc smuck *personered*,
Thi Gud oc *Naturen* forglemdt haffde ey
Hans gode held/ Liff oc Lycke:
Som dig affuiser hans Herr *Contrafey*,
Met sin *ornament* oc smycke.
PAa Anderss kow Slot det faste oc ny
Hensoffuit/ vor Kong mon være:
Hand føris der fra til Roskilde By/
Aff Danmarcks *Conuent* nu here:
Der skeer hans hederlig Jordefærd/
Hand bers offuer Kiergaard den grøne/

 (Tilbør.

(Tilbørlig hand saqdan ære er værd)
Ind i *Lutz* Kircke den skønne/
Aff de Fribaarne *Heroiske* see?
Met tuct oc modige sinde:
(Rydzk galen den vaare/ som nu kund lee)
Ah nu græder Mand oc Quinde:
Coraler oc *Clercke* for den Ligbaar/
Gaar nu met blussene tende:
(Ah Gud oss styrcke/ at Hierte vor
J *Troen* til dig kand brende)
Kircker oc Skoler de græde for ham/
At kindene dem rinde taare:
(O *IESV* du wskyldige Lam/
Giff oss/ at i steden de baare)
De siunge nu huer Dødzpsalmer oc sang/
Deris hender hart sammen vrie/
De ginge ret aldrig Sørgere gang:
Ah/ alle Folck ynckelig skrie:
Den sorte seduanlige Sørgedract/
Ah/ sørgelig Adelen fører/
Afflagd er nu all ædele pract/
Mand Sorrig mest hoss den hører:
Baade Mand oc Hest nu sørgetegn bær/
De Raassbaar/ Vogne oc Karme:
Ah ynck nu offuer all Danmarck er/
Hoss Rige oc hoss Arme:

O huile-

O huilcken drabelig stor *Proceß*,
Vaar her i Jordefærd denne/
Huer giffue paa act/ som det nu Læss/
Foruist skal hand det bekende/
At saadan Begraffuelse aldrig vaar
J Danmarck nogen tid større/
Lig met denne/ i lige vilkaar/
Er icke heller hørt førre:
Det haffde nu sig ved denne her skick
(Som det mig her er bekenter)
Tolff par Degne her først forgick/
Dernest de hundrit Studenter/
Skolemester oc de Hørrer saa/
Saa Kongens Sangere here/
Der effter *Prester* oc *Canicker* gaa/
Oc de høylærde met ære/
Hemmingius, Bispen/ *Rector* oc/
Oc siden Herremend tuenne/
Trommeterne saa bag denne her flock/
Dernest Tromslaerne venne:
Atter gaar andre Trommeter frem/
Marskalcken siden fremtræder/
Met en sort Kæp bagist alle dem/
(Til tegn/ at ingen sig glæder)
Ham effter gaar Danmarcks Adel i led/
Det Holstiske Raad bestende/

Saa fyrretiuffue Degne i den sed/
Huer met sin Dortissel i hende/
De Herrer vdaff det ædele Huss/
(De vaare i Hiertet bange)
Det Kongelig Lijg/ de sorte Voxliuss/
Amodig forbare oc gange/
De ædle arme bare her for/
(Som føre de ædele aner)
Met Sorrige stor/ i dette vilkor/
Danmarckis ædele Faner/
Danmarckis Vaabens betyd oc her/
Sortklæde Heste forbaare/
Det Kongelige Vaben bleff oc der/
Tilhobe baaret herfaare:
Den Røde Blodfane der først forgick/
Den Kronit skiold/ Hesten oc røde:
Til tegn at salig Kong FREDERICK
Sit Liff haffde voffuit til døde/
Alt for sit kiere Fæderne Land/
For huilcket hand monne stride/
(Hand brugte selff i Krigen sin Haand:
Gud vnderlig hannem befride:
Hand slo til Hest/ hand slo til fod/
Oc vaar bestæder i Fare/
Dog lod den Herre ey falde sit mod/
Vilde ey sit egit Liff spare:

Det

Det er vel langt at scriffue her nu/
Huor Gud hand hannem vdlede/
Dog er det værd at komme ihu/
Den Naade som Gud hannem tede.
De Falske Fiender ham actit it Bad/
Det monne alt Gud omuende/
De maatte selff æde den løse Mad/
Som de ham meente at sende/
Gud det forordinerede saa/
Ved skickelig middel oc veye/
Den tredske Reffue Jact motte alt gaa
Tilbage/ vdi sit leye:
Ham bleff atuaret det konstig anslaw/
Huor effter hand sig monne skicke/
Kom endelig saa fin ting vdi law/
At de ham funde der icke.
Der de nu komme met oplagd Raad/
Oc vilde den Herre fange/
Da bleff deris Sang omuend til graad/
Det kunde ey for sig gange
Som de haffde meent/ en Ørn saa sterck
De actede vel at griffue/
Der de omsaa/ en Suan nu merck/
Paa Haffuit monne hand bliffue/
Der de nu saae paa Landit stod/
Hans huide vdstracte vinge/

At

At hand at Dannemarck stande lod/
Aff harm de fnyse oc springe:
Skuffit vaar de forstandige Mend/
Befryctet igen hans komme/
Derfor besterckid de Liff oc lend/
Dem selff til megen wfromme/
Det som de vente det for sig gick/
De maatte i trinet raffue/
De Fosser oc Dier met seltsom skick
For vort Folck monne de graffue/
De groffue früjt/ fulde selff der i/
Deris egne Pile dem skende:
Vor Konge *Triumpherede* fri
Til de gick hannem i hende.)
Welan *Scribent* wi vide vel nu/
Huad du her met monne mene/
Gud bør ære: den Graffskick du
Oss bedre forklare allene:
Sytten vaare de Herremend der/
Huer monne sin Fane bære/
En Hest der fulde huer Fane i ser/
Ham lede to Junckere dere/
Til *Glorj* saadant vor Konge ker
Er skeet aff Danmarckis Herrer:
Hans tuende Herolder gaar nu for her/
Met Sorg de hannem ombærer:

Hernest

Herneſt kom Konningens egen Heſt/
Met ſorter Fløyel betacter:
O Sorg oc vnder vaar der almeſt
Aff ſaadan ſørgelig acter.
(Vdtydning vil ieg giffue her paa
Danmarckis Vaben/ herfaare
At den vankundig kand det forſtaa/
Huad tegn oc Fanerne vaare/
De trende Løffuer/ de Strømme tre/
Sigis mig at ſkulde bemercke/
Ørſund/ Belt/ oc Melfarſund: See
Det ere de Løffuer ſtercke.
Den grumme Løffue ſom oc ſtaar her/
Met ſtore ſin Helleborge/
Betyder Danmarckis Syſter ker/
Det velbemandede NORGE.
Løffuen offuer de Hierter nj/
Er Limfiord: Hierterne alle
De Førſtedomme ni i Jydland frj
Betegner/ ſom mand monne kalde

Vendſyſzel. Himmerſyſzel. Veyſyſzel.
Almindſyſzel. Vaarſyſzel. Almorſyſzel.
Haardſyſzel. Louenſyſzel. Jllingſyſzel.

Lindormen met ſin ſkarpe ſyn/
Er Sieland oc falſters Lande/

Møen/ Laaland/ Langeland ocsaa Fyn/
Met andre smaa Øer vdi Vande.
De Kroner tre/ ere de Riger try/
Danmarck met Sverrig oc NORGE,
Lammit er Gudland/ som gaar aff ry/
Det lille Kors Oldenborge.
De Løffuer to/ tyde Slesuig her/
Ved fisken Jsland bemerckis/
Nellebladit/ Venden oc Lanteholst er/
Delmenhorst ved Suanen besterckis.
Ved Rytteren/ Dytmersken du forstaar/
Som rask paa Hesten mon side.
Det Kors igennem Vaabenit gaar/
Lær dig Danebroge at vide.)
DErnest bleff Guld æblit nu baarit for/
Aff en ædel fin gammel Herre/
Ammiral met Spiren ham effter traar/
Det Suærd saa Marsken mon bærs/
Den salige Herris Cantzeler,
Hand Kronen Ligit bær saare/
Ved to oc tredive Herrer her/
Det Lig met Sorge de baare/
DEn vnge Printz her effter nu gaar/
Met sin Mor Fader den fromme/
De vnge Herrer/ hans Brødre det vaar/
Som effter hannem mon komme/

Dronnin-

Dronningen gick oc effter saa/
Met sørgeligt Mod oc sinde/
Tuende Hertuger met hende gaa/
Der effter en Edel Førstinde/
Met Frøukerne alle i Orden smuct/
Met mange Førster oc Herrer/
Fruer oc Jomfruer met Adelig tuct/
De alle sig vener oc kærer.
HVad vil mand nu sige vdaff det Hoff/
Som der monne effter træde?
Som ginge alt met/deris Kong til Loff/
Hans død oc affgang begræde/
It stort tal Folck vaare de foruist/
De fylte baade Stræder oc gader/
Huss/ Haffuer oc gaarde/thi de haffde mist/
Deris Fædernlands Herre oc Fader:
Det er ey at sige/ det der er skeet/
Thi vil ieg lade det bliffue/
De bedre det veed/ oc haffuer det seet/
De der om videre scriffue.
Ah/see/ huor saare amodelig/
Vor Dronning den Baar mon følge/
Sin Hiertens kierlighed vdi sig
Mod Kongen kand hun ey dølge:
O nødigt skildis de Venner at/
Det maa den leffuend Gud vide

Hun græder nu for sin *Iosaphat*,
Ah/ det er Hiertens quide/
Ah/ Ah/ min Herre/ Ah Hiertens kier/
Ah/ Ah min Edele Herre/
Ah/ Ah min Herre/ Gud giffue her/
De mig met dig skulde bære/
Ah/ Ah min Siel/ huort vil du nu hen?
Ah/ Ah mig arme Vidue/
Ah/ Jeg haffuer mist min beste Ven/
Gud naade mig sorgfuld Frue:
De Kongebørn sørge oc lige saa/
Aff anger oc Hiertens møde:
Ah/ see huor sact oc sorgfuld de gaa?
For deris Herr Fader den døde:
Ah/ Fader vor/ Ah/ Herr Fader kier/
Ah/ allerkieriste Fader/
Ah/ hierte Fader lille det for oss her.
Nu megit jammerlig lader:
Ah/ Ah for graad oc bedrøffuelse stor/
De *Geistlig* oc *Verdzlig* flere/
Den ædle *Oratz*, de ædele Ord/
Kand neppelig nu *Proferere*:
Ah/ Ah/ at sucke twi en lade aff/
Ah/ Ah/ seer alle nu dere/
De nedsette i den Kongelig Graff/
Danmarckis Hoffuid oc Herre:

(It

(It ædel *Clenod* oc Liggendefæ/
Haffuer det Brudkammer at vare:
Den skinnend *Cherub:* ladt sig der see/
Met liffligt Ansict det klare:
De Gyldene oc de Kaastelig been/
Vdgraffuen i Engle lige/
Den Edle vdhuggen dyrebar Steen/
Er statliger end ieg kand sige:
Det konstrige Verck met vnder stor/
J Kongens Kappell du mercke/
Det synis at være it Engle Chor/
Met vebnede Mend oc stercke.)
Ah/ Ah O Sorrig offuer all Sorg/
Wi kunde ey den haffue større/
Nedslaget er nu vor faste Borg/
Huad ville wi der til giøre?
Ah/ Ah du Danske/ gammel oc vng/
Met modigt Hierte oc bange/
Gud bedre mig vsle/ Ah/ du nu siung:
O huor Sorgfuld ere nu mange?
O HERRE Gud naade mig arme Mand/
At ieg denne Dag skulde leffue:
Ah/ Ah/ nu græder mit Fæderneland/
Ja alle Land Sorgfuld bleffue:
Det Edle skinnende Danske Liuss/
Vdslucter er met alle/

Det Edle oc kiere Kongelig Huss/
Maa ieg nu Faderløss kalde.
O/ O/ Danmarckis Dronning kier/
Den Edle *SOPHIA* met ære/
Hun gremmer sig mest i Danmarck her/
For sin ædeligst Hiertens kiere:
O *HERRE*, O *GVD*, giff hende trøst/
Du nu hendis Konge bliffue:
Betencker i Danske den Fruis brøst
Er større end ieg kand scriffue.
Ah/ Ah vdualde Herr *CHRISTIAN*,
Den Edele *Printz* oc Herre/
Stor Hiertens banghed træder ham an/
Hand oc nu sorgfuld mon være:

O Loff ske *GVD*, der saa artig en Søn/
Lod oss her igen beholde/
Hand er en vnger Herre vel skøn/
Florerer i dyder bolde:
Det kendis oppaa hans Ordsprock her/
J huad du tager for hende/
(Hans Naadis *Symbolum* dette er)
GIØR GVD TIL BEGYNDELS OC ENDE.
De Danske Herrer/ den Danske magt/
Den *Printz* de icke vndfalde/
De lader det bliffue/ som de haffue sagt/
Der de den Herre vdualde:

Thi

Thi det er Danske Herrers seed/
At de Trofast monne være/
De holde gierne deris Ord oc Eed:
Thi ere de værd stor ære.
De tuile ey paa E: Naade nu/
O vnge Herre Høybaaren/
Offuer disse ædle Riger thu/
Ere i en Kong vdkaaren:
E: Naade skal ophøyes smuct/
Paa eders HerrFaders Throne/
Aff Rigens Herrer/ i ædel tuct/
Paasettis den Kongelig Krone:
E: Naade skal Adelen være it vern/
Danmarckis Herrer de Vise/
En stercker Mur baad nær oc fiern/
Som det er værdig at prise:
Det ædle Herre stam oc i Rigerne thu/
Met menige Adels Herr skare/
Hueß herkomst / Titel oc Naffn vedst du
O gode Gud/ den oc beuare/
Ah lad dem alle det Edele Naffn/
Retskaffen oc værdig bære/
Den vnge Herre/ oc Riget til gaffn/
Met alle Landssatterne here:)
Det Gyldene *Æble*, den Kongelig vaand/
Den *Scepter*, *Spyr*, *Ring* oc Fane/

Det

Det Suærd anamme E: Naade i Haand
Vdaff de Edele Dane:
Gud giffue det ske til Lycke oc gaffn/
Oc allermest til Guds ære:
At bære met fruct/ det Kongelig Naffn/
Eders Faders *Exempel* i lære:
GVD oc *RIGIT* haffde hand kier/
Hand Elskte det offuermaade:
Gud vnde E: Naade O Konge her
Der til/ den Hellig Aands Naade.

Kongelig dyder/ ieg ordentlig vil
(Som dem monne mest anrøre
J men her giffuis nu Aarsag til)
J denne Graffscrifft indføre:
Naar *GVD* oc den Christne Religion/
En Kong vil Frycte oc ære/
For all hans gantske Nation/
En Krone monne hand være:
Den Kong sigis meget Lycksalig vist/
Som Guds ord gierne vil høre/
Oc stadelig Tror paa JEsum CHrist/
It Christelig Liff oc føre:

Naar

Naar hand Guds Tiener i Ere oc act/
Aff Trofast Hierte vil holde/
Det er en Aandelig Herrepract/
Som Naffn oc gaffn kand volde.
Hand bliffuer oc Vijss/ ia mectig her/
Som gode Raad vil acte
Vdaff en hederlig Cantzeler/
Der Rigens gaffn mon tracte:
Ja vist bliffuer den en Herre kaad
Som gode Raadgiffuer vil følge/
Sit elskelig oc vise Rigens Raad/
Thi de ey Sandhed mon dølge:
At Elske sin Adel oc gode Mend/
Er oc en Kongis ære/
Naar hand det giør/ sit Suerd ved lend/
Frimodig oc frisk da bære:
(Naar gierdit staar om it Rosen rød/
Da er det vden all Fare/
Men brydis det sønder/ da maa for nød
Det Rosen sig selffuer vare.)
Dyd/ Tro/ Mandō/ en Konge met prijss/
I stor affhold skal haffue:

Last/Synd/twdyd/det Kongelig Rijss/
Retfærdig skal straffe oc plaffue.
Dennem bør giffuis god Løn oc Sold/
Som Tien en Konge met ære
J Gaarden/ met Vaaben oc Herreskiold/
Geffmilder en Kong skal være:
Det ædle Danske Kongelig Howv/
Skal Hand retskaffen pryde:
God disciplin/ Politiske Low/
J Riget skal hand vdbryde.
Jngen Baguaskere skal hand tro
Som gierne vil huiske i Øre/
Saa ere hans Tiener glade oc fro/
Til hvad som de skulle giøre:
Bliffuer en Konge/ end noget Harm/
Oprictig sig dog besinde/
Før hand sig heffner paa Rig eller Arm:
Langmodig alt offuer mon vinde:
Fremfusindhed spilder all Ret oc Dom/
Gode Raads forgifft den neffne:
Forsiunlig see sig derfaare om/
Oc effter Guds Low sig heffne.

O den

(O den er ey værd at settis paa Hielm/
Som Løgn for Kongen vil bære:
Den maa afftackis/ ret som en slem/
Vanryeter den Adelske ære:
Til Hoffue almindelig er den seed/
Huer vil den anden fortrycke/
Surmuler bære alt Affuind der ved/
At nogen haffuer ære oc Lycke/
Derfor da bruge de all deris Kunst/
At de saa kunde forspilde
Deris Stalbrøders yndest oc gunst/
Allene ophøyes de vilde/
J deris *absentz* de dricke dem til
Vanartige spotske glose/
De ville for saadant it Abespil/
At Folck de skulle dem rose.)

Den ydmyg holder vdaff sig sel/
Oc maa sin Hoffbrødre lide/
Den skal en Kong fremdrage vel:
Ordgydere settis til side:
Huilcken Dapper oc veldige Helt/
Eller duelig Krigsmand here/
Som ret fortien sin kaast oc Gelt
Skal Kongen værdig forære:
Vdlendske giffuis Sølff oc Guld/
For deris Arbeid oc møye/

Om de ere Kongen oc Riget huld/
Der met lade de sig nøye:
Men Rigens indfødde Herrer frj/
En Kong skal ey forgette
Met god Besolding / oc helst fordi/
Det falder dem til met rette:
Affleggis skal den Adel saa god
Forlæninger oc Indkomme:
Kom noget her paa/ met it frit Mod
De Stride som Knaber fromme.
Kongen den tilhørrer Seyr oc Prijß
Som paa Valstæden huæffuis:
Vtuungen Krig sky huer Konge vijß/
At Riget dog ey fordærffuis.
Hand holde beleylig Herredag/
Retfærdig sin Domstol side
At *Iudicere* paa huer mands Sag
Saa den sig rette kand vide:
Hand skal Ordinere Riget omkring/
Til Vndersaattenis beste/

Offrig-

Offrighed/Domere/steffne oc Ting/
Regenter paa Slot oc Feste:
Almuen at Elske oc den Vnde vel/
Met Faderløse Børn oc Encker/
En Danemands Rycte hand haffuer
Den Kong som saadāt paatencker: (met skel/
At læse fortrengdis Supplicatz/
Oc dennem mildelig suare/
Er ære Kongelig Mayestatz/
For wræt dem oc beuare:
En Konge til Prijß det leggis ocsaa/
At Arme som kommer at klage/
Der skelffuer oc beffrer naar de fremgaa/
Patzeris dog quædend tilbage.
Naar dem giffuis saadan en god besked/
Tyranner sig ey da frycte?
Den bliffuer nu from/ som før vaar vred/
Til Graff lader følge got Rycte:
Menigheden skal ey leggis paa/
Haard wseeduanlig tynge/

 At

At Sorg oc klagemaal kommer ey paa/
Naar Folck staar mest i klynge/
Thi fattig Borger oc Embitzmend/
Kand snarlig bliffue fordærffuit/
Stæder staa ide/ alt slet omuend:
Huad er da der met forhuærffuit?
Met Bønder maa handlis oc lige saa/
At de ey slet bliffuer øde/
Skuld Ageren tom oc wsaad staa?
Tynd bleffue oc Herreføde:
(Ved ny paalegge oc andet meer/
Som Almues folck knap tuinger/
Almuen græder/ dog Leckere leer/
Hoffuerer/ Dantzer oc springer.)
Huer Stat/ *Condition* skal holdis ved
De gamle enfoldige facter:
Thi Danske Mend/ oc Danske seed/
Best *Concorderer* wi acter.
(Venlig tale oc simpel Dract/
Edru/ Erlig/ Høffuiske sæder/
Vden surmul/ Hoffmod/ Last/ Pract/
De gamle Danskis er hæder.)
SKu salig Kong *FREDERICK* i dette Speil/
Oc meningen vel randsage/

Hans

Hans Leffnitz dyder / det slar ey feil /
Maat du vdplocke oc tage:
Det haffuer været gaat vdi hans tid /
Gud vnde det end saa bliffue /:
Hand vaar en Herre Retfærdig oc blid /
Som vilkaarn sig monne giffue /
Derfaare du nu de Dyders priiss /
Til Kongen hen *accommodere*:
Vilt du til fulde ret være dem viis /
Da Scrifften igen *Degradere*,
Saa seer du merckelig Veyen din /
(Som i mørck ved Liuss oc lycte)
At hand haffuer været en Herre fin
Der Gud offuer alt monne frycte:
Herremend / Fruer oc Jomfruer nu /
Prælater / Bisper oc Prester /
Borger oc Bonde skal komme i hu /
Hans dyder / baad Øster oc Vester /
Ja euig det giøre gandsk *Dannemarck*,
J sin amindelse Erlig:
Thi saadant er værd en Hellig *Monarck*,
Oc en Guds Riddere herlig.
Som hand førm Konger nu offuergick /
J *HERRENS* fryct / dyd oc ære:
Saa lod oc salig Kong *FREDERICK*
Det sine Herre Børn lære:

O See!

O See? Haffue ey de Konge Børn nu?
Der til *Informatorer* Vise?
Vor salige Kongis Guds frynct der sku:
Er saadant ey værd at prise?
Hand vilde jo at denne velsigned Fruct/
Saa milder oc Faderlige/
J Vijsdom skulde oplæris smuct/
Tiene *GVD* i Himmerige:
Hand dem ey allene Velde oc Mact/
J Verden sig efftterlader/
Men *HERRENS* frynct/ giffuer her paa act/
Vaar det ey en frommer Fader?
Det høyelig oc vel fornøden vaar/
Det kunde hans Naade besinde/
Thi *GVDS* frynct bliffuer/ naar alt forgaar/
Liff/ styrcke oc mact forsuinde:
Der ved best Riger/ Stæder oc Land/
Kand mand beskerme oc Bygge/
J ro fredsommelig sidis kand/
Forinden de Mure trygge:
Ja meget langt meer forbedris der ved/
Det Edle-Himmerigs Rige/
Den Euige glæde oc Salighed:
Huo kand den *effect* vdsige?
Eya paa deris Hoffuid vel køn
De Edele vnge Herrer/

De

De vnge Frøuken Edle oc skøn/
En deylig Krone de bærer/
Den saare Konstlig oc mesterlig/
Gud selff staffer oc bereder
J *Glorj* stor vforgengelig:
GVDS fryct/ den Krone alt heder/
Den er ey her løss tilsammen set/
Aff Guld eller dyrbar Stene:
GVD statliger den Mesterer ret/
End *Purpur* oc Rosengrene.

VEnt dig om/ vent om dit Ansict/ see
De Kongebørn sucke oc græde:
Aff Hiertens gremmelse/ angist oc væ
Vore Øyen maa wi oc væde:
De vnge Herrer fører sørgelig skick/
For salige Herre Fader
Deris/ den Edle Kong *FRIDERICK*:
At sucke de ey afflader:
De Edle vnge Frøuecken/ vfro
ere/ oc i Sorgen bestædde:
Ah Gud borttage den Hiertens vro/
Omuent deris Sorg til Glæde.

AH/ Ah Danmarckis Adele god/
Nu jamre sig alle tilligt/

(Det Edle Danske velbyrdige Blod)
Beklage deris Konning oc sige/
Ah borte er vor Konge saa kier/
Den ædele Første oc Herre/
Som vaar oss alle i Danmarck her/
En Adelsk Konning met ære:
Sin Adel Elskte hand offuer alt/
Ey vilde dem gierne tuinge/
Forsmaade ingen i sin gestalt/
Om den end skønt synis ringe/
Hand heller dentz Frihed/ met stor priss/
Ophøye vilde oc formere:
Den her vaar from/ snild/ klaager oc vijss/
Fick Herredom at regære:
Ingen ærgærighed skytte hand om/
Ey Verdens Hoffærdige acter/
Sandru/ venlig/ beleffuen oc from/
Vaar hand vdi ord oc facter:
De ædle Dyder smuct stemme offuer it/
Paa salig Kong *FRIDERICK* alle.
Den Hellige Kircke i *præconio* sit/
Hans *GVDS* fryct lifflig affmale:
AH/ Ah/ O *HERRE* Gud bedre mig/
(Nu bliffuer ieg sielden glader)
At ieg O Konge skulde miste dig/
Min fromme Herr Foster Fader/

Du

Du mig saa saare vel faarestod/
Ah Gud naade mig (dissuærre)
At ieg dig Fader oc Herre god/
Met Sorge maa nu ombærre:
Jeg er ælendig oc Faderløss nu/
Huo vil mig/ Ah her forsuare?
Jeg staar saa fattig/ redder oc Blu/
Som arme Viduer i fare:
Min Herre/ du mig forsørget vel/
O *GVD* hand dig det lønne
J Himmerig nu/ til Liff oc Siel/
J euig Boliger skønne:
J *HERRENS* Tienere hyler nu/
Patronen eders i miste/
Raaber til *GVD* i endrectig hu/
Forsuar oss/ Ah *IESV CHRISTE.*
Beder for Herskaff oc Øffrighed/
Oc aluerlig Folcket paaminder/
At kalde paa Gud om naade oc fred:
Vor *TRO* den *SEIR* vel vinder:
Endog det synis twi ere forlat/
Nederslagne oc fortabte/
Dog reiser oss op den *MAIESTAT,*
Som oss forløste oc skabte.
Ah/ Ah nu døde min hulde ven/
Jeg aldrig faar hannem bedre/

 J dette

I dette *Europæ* hiørne igen:
Hand soff met sine Forfædre.
Den Herre lagde mig meget got til/
Met runder ophold oc Rente:
O kunde ieg nu/ huor gierne ieg vil
Min Konge aff Jorden hente:
Hand førde mig i oc icke aff/
Vor HERRIS Kiortel den vide/
Tog nogen mig fra/ det gamle de gaff
Det kunde hans Naade ey lide:
Ja hand tilstedde den herlig indkom/
Mine Bisper oc Hederlig Herrer/
For *GVDS* Ords lære oc leffnit from
De aarlig den her oppebærrer.
Ah hør mig *Scribent*, du icke forgæt/
For Kongen nu leggis i Jorde/
Besynderlig meer *tractere* du det
Hans *GVDS* fryct/oc huad den giorde:
DOCTOREM PAVLVM i Kiøbenhaffn/
Den værdige Fader oc Herre/
(Som ydmyg holder sit Biscops naffn)
Hørde ieg denne Roess frembærre:
Hand sagde engang i talen sin/
For andre *Bisper* i sæde/
Naar wi Kong FRIDERICK, den Herre sin
Her miste/ da maa wi græde:

Vnder Solen saadan en Kong ey er/
Det vil ieg offentlig sige/
Som GVD saa elsker/ oc haffuer kier
De Aandelig alle tillige.
Dette Geistlig leffuend Encomion,
Vor øffuerste Bisp mon giffue/
Den salige Herre/ Kong SALAMON,
Det herligt oc euigt bliffue.
Ja det staar en Konge saare vel/
Oc statliger end sin Krone,
At hand GVD frycter aff Liff oc Siel/
Thi det stadfester hans Throne,
GVDS Zebaoths Ord/ den Aandelig stat/
Skal hand forfremme oc styrcke:
Veluillig met fryct/ den HERRIS Sabbath,
Her helliggiøre oc dyrcke:
Det giorde salig Kong FREDERICK,
J alle sine liffuis dage/
Hand haffde en hederlig Kirckeskick,
Holt den for ingen vmage:
Hand læsde/ bad oc sang til met/
Oc hørde GVDS ord det rene/
Derfaare da sagde hand altid det/
MIT HAAB TIL GVD ALLENE.
Kirckens Ceremonier ansaa hand/
J stor reuerentz oc ære:

Beuiste sig som en Christen Mand
Mod dem *GVDS* Ord monne lære:
Til det Høyuærdige *Sacrament*,
Den *HERRIS* nadvere søde
Gick *HAND* / oc der for Alterit hent
Offte sin Sielesøde.
Hans Guds fryct kunde wi oc her see/
Alt paa disse Bededage/
Som hand befalid synderlig at ske/
At affbede Straff oc plage:
Hand lod oc sin Gudfryctighed stor/
J denne her maade mercke/
At hand taled gierne/ i huor hand foer/
Met hederlig vise *Klercke*.

AH/ Ah du ælendige Klerckerj/
Ah borte nu er din Herre/
Som dig en ædel *Philomusus* frj/
Oc en Hiertens *fautor* mon være:
Huad vil ieg nu tale her om det gaffn/
Som denne salige Første/
Dig rictig beuiste i Kiøbenhaffn?
At scriffue det/ mig mon lyste:
Est du ey jo der saa Rigelig/
Paa god *Prouiant* oc lære/

Paa

Paa *faculteter* oc gaffuer ſlig/
Beſørgit i act oc ære:
CHRISTIANVS I: 1479,
Collegium did beſkickte/
CHRISITANVS 3: fød 1503. frj
1539 det bedre anricte:
Aar 1537 da Kronit bleff/
For høybemelte Herre/
Der mand 1559. da ſcreff/
J *GVD* henſoffuit mon være.
FRIDERICVS II det 1569.
Tillagde meer Gods oc Renter/
Saa der kand holdis Aarlig vdi
Til frit Bord hundrit *Studenter*:
Daglig næris de *liberalsk* der/
Met lofflige koſt oc ſpiſe:
O diſſe *Eleemoſynarier*
Den ſalige Herre maa priſe:
Det Aarlig løber vel mere frj
End 4000. ja flere Daler/
Derfor O hederlig *clerckerj*.
Du nockſom aldrig betaler
Denne din ſalige Herre oc Kong/
For ſaadan miſkundelig gaffue:
O Salig/ O ſalig tuſinde gong/
It euigt got rycte hand haffue:

Legatur in omnib. Rythmis Ciphræ vnitas, non Denar: centen: millen: &c.

Beken-

Bekender det alle met Mund oc Pæn/
J Erlige fine *Studenter*,
Effter den Naade Gud eder forlæn/
Met loffligemonumenter :
Ah ingen Aarsage det *Studium*
J Danmarck/ nogen tid giffue/
At saadant it runt *Beneficium*,
Der fratagis skal bliffue/
Thi dette met sig før saadan en trøst/
De herlig der *conferere*,
De lære vdaff huer andre met lyst/
Suptiligt at *disputere* :
En grund oc aluerlig smuck *Oratz*,
Indbyrdis paa maalit de sette:
De *exerceris* ved venlig *vexatz*
Smuct *placidè* vden all trette
De *proponere* huer andre *Quest*,
Oc *Argumenterne* skarpe:
(Thi haffuer den got/ som offuerlæss best/
Skyer Krw/ Kiff/ Drick/ Trumpe/ Harpe/
Den veed at tage sine *Caser* frem/
Sit *Syllogismum soluere* :
Thi haffuer handære for alle dem/
Som flittigst monne *studere*.)
Dette haffuer ieg screffuit nu her/
At huer skal kende de gaffuer/

Huad

Huad stor velgierning/ huad gafſn det er/
Det *Academj* der haffuer:
Ja denne Kongis ſynderlige gunſt
Er en drabelig ſtor Aarſage
At denne her fri Boglig kunſt
Saa ypper er nu diſſe Dage:
Studioſi nu i det *Communitët*
Celebrerer det alle tillige/
Iubilerer met fryd det dennem er ſkeet:
Extra limites de ey vige:
(Huer vocter oc vel ſin *Lection,*
Saa hand *Inſtrument* kand bliffue
Gud *HERRENS* Tempel/ det Hellig *Zion*:
Doctorum lære de ſcriffue/
Dog de ſelff kunde vel læſe i Bog/
Der monne dog andet tilhøre/
At bliffue en Meſtere viſſ oc klog/
Det *viua & vox* monne giøre.)
Hoſſ dennem de viſe *THEOLOGI,*
Gud være loff for ſin naade)
Ere/ oc de ſnilde *PHILOSOPHI,*
O huad er dette ſtor bade?
Dennem er giffuen god Løn oc Sold
De fromme Høylærde dere:
Eccleſiaſter haffuer it got ophold/
Paſtorer i Riget oc here:

 Ja

Ja lærde Mends ven vaar Kongen for alt/
Oc Klerckernis her disslige/
Naar de hans Naade/ til fode falt/
(De fattig saa vel som Rige)
Hand mildelig da dennem opstaa bad/
Oc trøstig ansuar de finge:
(Den førre her græd/ hand bliffuer nu glad/
Som Roser oc Liller opspringe.)
Gudfryctig *Prester*, holt hand meget aff/
Som fromme oc stille vaare/
Hand megen stor ære dem giorde/ oc gaff:
Ah/ at de hannem ombaare!
Hand lærde/ forærid den Lauerberkrantz/
Gaff oc *Priuilegia* gode/
Som hans Herr Fader i sin *ordinantz:*
(Der vaar den *FRE* De Kong Frode.)
Men de som mod deris Embed oc Ord/
Her leffde/ som Tradzig oc stolte/
Der stedse kanden vild haffue paa Bord/
Som slømmer oc druckenbolte/
Tilsagde hand straff i Danmarck her/
Retuiselig det monne handle:
Thi det anstod deris Kald fornær
At de skuld *Habitum* vandle:
Selffgode/ Egenuillig/ pralende oc/
Som vilde haff Herrenis forde/

Met

Met dract oc tøy/ fulder op oc nock/
Ey acted i huad de giorde/
Wrene som vaare (dog hellige de
Mand dem skuld kalde oc neye)
Den store Guds spot vild Kongen ey see/
Men bort aff veyen lod feye.
Kircker oc Skoler holt hand i act/
Hand synderlig dem monne forde:
Lutheraniske sandhed gaff hand mact/
Ey vrde i huo det sporde:
Den *Pharisaische* Glijsnerj
Forskød hand oc lucte vde/
Met det *Barbarisk* Papisterj/
Det maatte der staa oc tude/
Det gick til Hierte den *Antechrist*,
Met sine Mundunger alle:
Jacthunde sende den spotske *Sophist*,
Aff Porten de effter vdfalde
Hæretici dricker den samme Skaal/
Vildfarende *secter* vrange:
Den skreppende tale oc *stoiske* maal
Bag dørren at staa maa gange:
Hand lide ei *psardanapalum*,
Cyclopiske leffnit som førde/
Epicurum oc ey/ den lede affskum:
Wskickeligt væsen ey hørde:

Hand lod tilbiude paa Predickestoel/
At den hand skulde sig rette/
Vilde hand ey giøre det Gud befoel/
J Band skulde mand ham sette/
Oc siden holdis for en *Publican*,
Til hand sig vilde omuende/
Ret som det sømmer en *Christian*,
For Gud sine Synder bekende:
Saa haffuer hand nidkier været oc nu
For *GVDS* loff oc *Mose Taffler*:
En streng *custodem decalogi* sku?
It euigt naffn det ham affler:
J alle maade handheffde hand her/
Guds Ord det rene oc pure/
Klarer i Verden det icke nu er
Hoss Mennisklig *Creature*:
Thi loffuer hannem all den Christendom/
Som dristig det vocte tore:
Hans loff gaar offuer den Keysers aff Rom/
Oc *Alexandri* den store:
Skolerne haffuer den Herre fin/
Vel rundelig oc *promouerit*:
Thi læris der smuct god *Disciplin*,
Vngdommen bliffuer *Informerit*.
Ah Gud hand styrcke den Edele *Printz*
At Elske oc Bogen lære/

Saa

Saa hand kand bliffue lige til sindz/
Met sin Herre Fader kiere.
O *HERRE* giff oc vor Dronning from/
De ædle Konge Børn alle/
At de affholde lærde Mends Dom:
Ah Adel/ ey *Clercke* vndfalde.

NV armist *Lazarus* vidnisbyrd bær/
J Hosspitalet mon ligge/
Om salig Kong FRIDERICKS Guds fryct her/
Hand vilde ey lade den tigge/
Thi *GVDS* fryct giorde Barmhiertighed
Beskicked ham Klæde oc føde:
Alder oc Breck som ilde her led
Der stille maa bliffue til Døde.
De andre Folck fattig / huer Herrid oc Egn/
Huer Sogn oc sine skal nære/
Den Almisse giffuis som tørfftig er/tegn:
Er dette jo *GVDS* fryets ære?

AH hør mig *Poët*, affmale nu ham/
Alt met sin rette Hoffarffue/
Kundgiøre nu alle hans *Gratiam*,
Sig oss hans Jdræt oc Tarffue:
Lad see hans herlige *Dignitët*
Som yndelig er at høre:

 Publi-

Publicere du oc huad her er skeet
I hans tid / det nyttigt fremføre:
O Danmarck vaar som *Libanon*,
Det haffde en *FREDERIG* Første
Hand vaar den anden Kong *Salomon*,
Som ey effter Blod monne tørste:
Dog førde den Herre i sin tid /
(Hans Mandom vilde sig prøffue)
Den Dytmerske oc den anden strid /
(Alt som en stercker Løffue.)
Som en tro Ridder beuiste sig hand /
Hans Naade ey vilde tillade /
At nogen vdaff hans Riger oc Land
Skulde faa aff Fiender skade:
Hand spared oc ey sit eget Blod
(Det voldte all Dyd oc ære)
Fordi hand vaar en Konning saa god
Haffde sine Vndersaat kiere:
Aar 1559. er Dythmerske Land /
Kong *FREDERICK* faldet til fode /
Detz Hertugdom anammede hand /
Oc holt saa *FRE*Den den gode:
Aar 1563. den Suenske krj
Er anfanget / 8. Aar vared /
Forenid bleffue de Konger frj
Herold da *FRED*en forklared:

Da

Da effter den tid leffde hand i *FRED*,
Met omliggende *Nationer*:
Danmarck ophøyedis i glæde der ved/
Sang Seir/met sødiste *Thoner*,
Triumph, loff/ Heder/ Tack/ ære oc priiss/
Kong *FRIDERICK* euig være/
Thi hand i Marcken sig sterck beuiiss
Met Mandelig mod oc ære.
Saa holt hans Naade Forbund oc pact/
Met vdlendsk Konger oc andre:
(Dog ræddis de hannem/ oc fore saa sact/
At de kund varligen vandre.)
Met Førster oc meetig *Baroner* fri/
Holt hand *Contract* met *FRED*e:
Hans Naadis loff oc ære fordi/
Viitløfftig de nu vdbrede.
Blodstyrtning/ Suerd/ Mord/ Drab/ Brand (oc Roff
Hand ey nu nogen paaførde:
Thi gaffs det ham dis større til loff/
At *FRED*en hand gierne hørde.
Men fordum Konger de haffde for ijd/
Stor Mandoms gierning at driffue/
Thi haffde de megen lyst til Strid/
Wskyldig tog mangen aff liffue
De *Trommeterid* oc blæste i Horn/
Saa sloge huer andre til døde/

Som

Som Bønder paa Marcken slar greſſ oc Korn/
Saa mangen stiff Helt maatte bløde/
Deris Legeme laa aa vildene Hed/
For Ørne oc sorte Raffne:
Dette vaar nu gamle Kongers seed/
Huad kunde dog det dem gaffne?
Thi vant de nu her/ da taffte de der/
Bistandig vaar ey den Lycke:
Saadant skytte ey vor Konge kier
Hand vilde slet ingen fortrycke/
Men hand holt fast sine Riger thu/
Foruden Krig/ Feide oc sorge/
Det euig mindis oc kommer i hu/
Det ædle Danmarck oc *NORGE*,
Thi staa de end statlig i blomstrer sin/
De monne sig hiertlig fryde/
Som Roser oc Liller fauffuer oc fin/
Luct *Nardus* oc *Myrrhæ* vdbryde/
Ja/ de staa i deris feyerste tid/
Thi huer Mand leffuer nu rolig
Huer gaar met Fred baade hid oc did
Baade fra oc til sin Bolig:
Oh Danmarck som en elskelig Brud/
I hans tid monne *florere*,
Det acted ey Fiendens Lod oc Krud:
Hand viste det at Regære.

Sin

Sin Rustning holt hand færdig altid/
Sit Harnisk/ Vaaben oc Verre/
Hand sterckelig vaar bemandet til Strid/
Lod sig for ingen forferre/
Trophæum aff Gud forhaabit hand sig
Hic potens valido Marte:
Dog erlig at dø oc *FRED*elig
Studerede i den *Arte*
Hans Staalde oc Heste berede stod/
(*Bucephalus* oc den grumme)
Met strøer oc pryde: O statlig lod
Trommet/ forløber oc Trumme:
Hans ædele Hoff den Adel god/
At rende/ sla oc Tornere/
Paa Fiendens halss met frier mod/
De Konningen *astipulere*:
Dog være Gud Fader her euig loff/
Vor gode *FRED*s Første stercke/
Hand haffuer det icke her hafft behoff:
Til Krig lod hand sig ey mercke/
Thi hand met ingen Aarlogedis her/
Foruden skellig Aarsage:
O *FRED*en hand Elskte oc haffde kier/
Thi leffde hand rolige dage.
Oc lige som hand holt *FRED* til Land/
(Huor aff wi hannem berømme)

 Saa

Saa giorde hans Naade ocsaa til Vand
    Vdi sine Rigers strømme/
Alt met sin mectigheds stercke Skiff/
    Lod hand dem rense met ære/
At huer vden fryct paa Gods oc Liff
    Sig kunde rædelig nære:
Sørøffuer lod hand gaa Krabbegang/
    Vild de ey lade sig fange/
De maatte da quæde Jammers sang/
    For store Kartoffuer oc Slange/
De finge da den fortiente Straff/
    Her vaar deris Kiergaard tilrede/
Hundrede fauffne er deris Graff/
    De der fri Bytte oplede/
Ret som vaar deris *Confeßion,*
    De Kongelig Skiff forstode/
Saa gaff de oc *Absolution,*
    Oc dennem affdancke lode.
LOw/ Ræt/ alt for den menige Mand
    Holt Kongen vdi sit Rige/
Nogens Person ey actede hand
    J Dom/ de vaare all lige:
Clercke at holde ved Erlig Ræt/
    Rector, Consistorianj
Haffuer mandat/ at reffse oc met:
    Thi leffuer vel *clerici Danj:*

Super-

Superintendent vdi visitatz,
Paa synodo oc monne straffe
Predickers brøst: Vgudeligs Tradz
Mod dennem de oc affskaffe.
Handfestning/ Recess/ Gaardz/ Vatterræt/
Statuter oc Kongelig Breffue/
Til mening Mands beste vdgiffuet er det/
At huer kand Christelig leffue:
Ja denne her mectige Potentat,
Hand tollig oc lidelig sette
Baad Bønders ocsaa den Borgerlig skat/
Tog ey meer end burde met rette.
Til Dannemarcks vern den Herre god/
Befestninger lod hand Bygge/
Der nu hans Riger i FREDEN stod/
At Landene kunde være trygge:
Det skinnende Kroneborg statlig oc ret/
Klart liusner i Haffuet saa vide/
Det lod hans Naade oc Fredricksborg met/
Fuldende vdi sine tide.
HAnd holt Collatz met Adelen sin/
Oc giorde den lystig oc glader:
Hand drack met dennem den sødiste Vin/
Som Landzens Herre oc Fader/
Dog alting her i Gudfrygtighed:
Hand dem monne vel tiltale/

Aff ædele de vnderdanighed/
Ham Naadige Herre kalde:
Hand brugte met dem stor tids fordriff/
I Iacten oc andre stede/
O megen morskaff det ædele Liff/
Der haffde oc Hiertens glæde:
Met dennem skimpte hand lystelig/
Oc Høffuisk sig saare beuiste/
Der ved da frydede Adelen sig/
Oc Kongen tilbørlige priiste:
Ah HERRE Gud naar de tencke der paa/
De Junckere farffue *Mutere*,
Aff Sorg de grunde oc stille staa
Hans Fromhed op *perscrutere*:
O hannem det ædle *Cantzelerj*,
(Som hand tit kærlig mon faffne)
Disligest det ædelig *Renterj*,
Met Adel all ham nu saffne:
Det synis oss alle i Danmarck nu/
Saa selsomt oc vnderlige/
Fuld vide løber omkring vor hu:
Gud *defendere* vort Rige.
AH setter nu bort det Taffel oc Spil/
Lader ingen lystighed høre:
Huo sig her icke nu gremme vil/
Aff selskab i hannem føre:

Ah

Ah vnge Jomfruer i grædesang/
Nu quæder for Elskouens viser:
J Luthens/ Zitthers/ *Symphoniæ* klang
Ah nu ey denne tid priser:
Ah kaster nu hen all fryd oc leeg
O i *scicelides Musæ*,
Vor Moder Danmarck giøris nu bleeg:
Ah ingen Panckere oc suse:
Jeg troer at ingen det giøre skal/
Som Offrigheds Low vil høre:
Vil nogen dog Dantze met *Belial*,
Paa egen Halss sin det giøre:
At skinne haffuer nu slet ladit aff/
Vor ædele Morgenstierne/
Som Gud oss vnder *Aquario'* gaff:
Heu, wi den miste ey gierne.
Ah IESV CHRIST Retfærdige Soel/
For Danmarck igen du liuse:
Den Danske Throne/ den Kongelig Stoel/
J FREDen holt/ Folck oc Huse.

DEn 98. Kong er hand i tall/
57. De Hedninge vaare:
41. Christne da være skal/
Som Danmarckis Kronebaare.
Anno 1534. bleff hand fød/
Aff Kongelig Herrestemme/

Krønt 1559. J HERREN død
1588. ey glemme:
Hertug VLDRICHS Daatter aff Meckelborg
Den ædle Frøuken SOPHIA:
(Som bær nu for sin Herre stor Sorg
Jt ædel oc fructbar Oliua)
Vdaff Guds naade hun kommen er hid/
Den ædle Førstinde Høybaaren/
Vor salige Konge den Jomfru blid
Bleff til sin Dronning vdkaaren:
Forhøybemelte Hertug Vldrick/
Den Meckelborgiske Herre/
SOPHIAM gaff hand Kong FRIDERICK
J GVDS FRYCT, til Hiertens kiere:
En Frøuken vng oc tuctig hun vaar/
GVDFRYCTIG oc saare deilig/
Stor naade oc Lycke aff GVD hun faar
Paa tiden/ derfor beleilig:
O denne her ædel Førstinde smuct/
SOPHIA Danmarckis Dronning/
J stor Liffsalig ære oc tuct
Her leffde nu met vor Konning:
Værd er at prise hendis Fædernland/
For saadan Førstelig ære/
Aff Lillie rod den lille oprand/
J vngdommens Blomster dere:

Tack haffue den lilles Herr Fader kier/
Tack haffue hans Hertugdomme/
Som oss i Dannemarck skenckte her/
Den lille oc Jomfru fromme:
Den *GVD* som sammenføyede nu/
Det ædle Rosen/ den lille/
Hand monne oc nu de Blomster thu/
Met lidit sact blæst atskille:
Den lille skal dog *florere* igen
Alt met sit Rosen det røde/
Naar der i Basunen blæsis hen
J lufften/ Staar op i døde:
De Himmelske planter affled de her/
Tre Herrer oc Frøuker fire/
J dyd oc alder oprinde de der/
Som ædle Vinquiste oc spire/
CHRISTIAN, VLRICH, IOHANNES, nu
Her ere de Hertuger trenne:
ELIZABETH, ANNA, AVGVSTA, sku/
Oc *HEDEVIG*, Frøukerne venne.

AAr 1577. da føder er/
Den ædele *Printz* oc Herre
CHRISTIAN 4: paa *Frederichsborg* her/
Oss Danske til euig ære:
Det er oss icke en liden trøst/
At voris Fæderne Rige

Giffuer

Giffuer oss selff Konge? O det er lyst/
Det fryder de Danske tillige:
1584. er hand vduald
Aff de ædle Danske Herrer:
Tro/ æd/ Rigens Indbyggere ald/
Paa Kongens Pallatz ham suerrer:
Det vaar hans Herr Fader en glæde stoer/
Det skede vdi hans liffue/
At Menigheden i Danmarck boer/
Hans Herr Søn sig vndergiffue:
Ingen Aarsage er her fordi/
Til Oprør oc *perlemente*:
En vnger Konge saa haffue wi
I Faderens *Regimente*,
It Rosen i *CHRISTI* Paradijs/
(Gud lade det vel regnere)
Offuer all Verden skal det faa prijss/
For Jordens Konger *florere*:
O Hellig Prophete *SAMVEL*,
Met *Balsum* salue oss here/
Den vnge oc lille *DAVID* vel
Til *ISRAHELS KONG* at være
Esau/ Joabs gryss/ oc Judæ kyss slem/
O Gud fra Kongen bortslide:
Ah *HERRE GVD* være met alle dem
Som den ædele *Printz* maa lide

Fra

Fra æreforgetter/ fra *Goliaths* mact
O *GVD* din *DAVID* beuare:
Nedstyrte de vnderligs falske andact/
At ingen Mand kommer i fare.

O Vædle Danmarck haffuer nu hørt/
Huad denne Graffscrifft mon fremme/
Det lille som er for dig fremført/
Du aldrig i Verden glemme/
Betencke du dette ret aluerlig/
Oc vden letfærdighed acte:
Huorledis det er nu gaait met dig/
Met astadig flid betracte:
Du maat vel kende *GVDS* vredis straff
Som henger nu offuer dit Rige/
Hand haffuer allrede for din ondskaff/
Dig refffit retfærdelige/
Thi see du klarlige her oppaa
Danmarck/ met Søster din *NORGE*,
At det dig vden all skempt vil gaa:
Det duer ey at forborge/
GVD haffuer sandelig vist i hu/
Hand Suennen vil met sin Herre
Ved Døden/ her snart hiemsøge nu:
Ah *GVD* oss naadig du være:
Det er ey ladder/ det er ey leeg/
Du maat dine Øyen vel væde/

H Din

Din Rosens kind skal nu bliffue bleeg/
Aff angist faar du at græde.
O Sorrig er det naar Hyrden slaff/
De armelig Faar vildfare:
Maa de ey frycte sig for it baff?
Vden nogen vilde dem vare?
Det kand ey derfaare anderleds ske/
Ved Vlffuens gridsk grumme fore/
Omsier dræbte bliffue alle de/
Met smaa unge Lam oc store/
Hand flecker aff dem baad Haar oc huld
Ja Huden vil hand affriffue/
At Munden oc Vommen kand bliffue fuld/
Før vil hand ey offuergiffue:
De lille smaa Lam vansmectis der ved/
Som før ginge fede i Enge:
De bliffue nu mauffre/ i ansictet led
Børn/ unge Jomfruer oc drenge.
Ah naadefuld GVD, Ah FADER kier/
Ah ABBA, wi før dig klage/
Vor HYRDE oc SKYTZHERRE borte er/
Vor Hierte det hart monne plage:
Men wi met Sorg nu den haffue mist/
O HERRE vor skrig Bønhøre/
Vær du vor SKYTZHERR, Ah IESV
Din Banere for oss føre: (CHRIST,

Ja

Ja *HERRE*, du gaffst/ du togst igen/
Retfærdig ere dine Domme/
Fra oss vden billig Klagemal hen/
Vor salige Herre den fromme.

HVi est du saa wrolig i mig
O Liff? Oc intet kand lide?
Er det jo Synden som her mon dig
Oc din Samuittighed slide?
Du taarst ey derfaare løbe i vraa
Fra Folck/ oc holde dig ene/
Met Sorge gi øre dit Hoffuit graa/
Saa daglig hyle oc vene:
Vent om/ vent om/ it suptiligt mod/
It lystigt Ansict beuise/
Vebne dig som *GVDS* Riddere god/
At dig kand Israel prise/
Du kant saa haffue i Verden her/
It Hierte frisker oc rolig/
Affleg din Synd/ Gud *HERREN* haff kier/
For hannem vandre du trolig:
Stat hart oc mandelig i Guds naffn/
Leg alle Aarer for borde.
Saa kommer du i den stille Haffn/
Huor du lycksalig skalt vorde/

Liffackerit skal fast holde dig/
For Storm/ Blæst/ Bølger oc voffue/
Indtil du kommer i Himmerig/
Huor du *GVD* euig skalt loffue:
Haff nu derfor en frimodig Aand/
Som dig kand herlig opholde/
Berytte vel dit Hoffuit oc Haand/
Met Saligheds hielm oc skiolde:
Sla an oc stride ret Ridderlig/
Den Fristere kør tilbage/
Som *HERRENS Iosuah* beuise dig/
Met ingen pønsen dig plage:
Du skalt oc dybe grundelser fly/
Atskillige løse tancker:
(Det Hierte er fast tunger end Bly/
Met saadant omgaas oc vancker/
Den skadelig tunge *Melancholi*,
Faa de som lade sig friste/
Den føder en daarlig *phantasi*,
Sig *Sathan* bruger met liste/
Selsom syner oc vnderlig ting/
Mene de i sandhed at skue/
Derfor de bucke oc gaa omkring/
Met suck oc graad dennem rue:
Men naar de komme til egen forstand/
Retskaffen igen de acte/

At det vaar den *Melancholiske* Aand/
Som saadant dennem forbracte.)

FOr graad oc megen Bedrøffuelse stor/
For Hiertens stor ve oc pine/
Tal ieg nu neppelig flere Ord:
O borte er Trøstere mine:
Det er icke vnder at *GVD* er vred/
Heu, paa oss arme *Iaphiter*,
Fordi wi giøre ham stor fortred/
Til lidet got oss beflitter:
For Adam syndet i *Paradys*,
Oc wi hans fodspor fast følge/
Vdsender oss *GVD* sin grumheds Rijss/
Som Tordun oc brusend Haffs bølge/
Ah Siugdom oc den forbittre Død/
Stor Kaarss met Jammer oc smerte/
Stor kranckhed oc all wlidelig nød
Som bryder det friske Hierte/
Ah/ en Regnerer Landplage grum/
Den skadelig suaar Pestilentze/
Hei/ runden her om/ vijt tager den rum/
Bespent ere Lande oc grentze/
Ah Døden det er/ huort vil mand nu hen/
Cum contra potentiam mortis,
(Som selffuer du vedst min Hiertens ven)
Non est medicamen in Hortis,

Thi vnderlig er min Hu oc sind/
Ah Sorrig gaar mig tilhaande/
Jeg giøris nu suang oc tynder om kind/
Gud hielpe mig aff min vaande:
It Rosen som vaar baa d sauffuer oc fin/
Oc deylig i alle maade/
Det Rosens farffue nu falner sin/
For Døden maa det ey raade/
Det stod nu vdi sin feyerste tid/
Vilde helst i Verden leffue/
Det herligt vaar/ Høy/ røder oc huid:
Detz grene nu sorgfuld bleffue/
Den ædle lille som saae den nød/
Afför sig Lillie pryde/
Hun klager sit ædele Rosen død/
Fioler oc Hiertens fryde:
Ah/ er nu icke i Verden Raad:
Kand ey *Medicin* fordriffue/
Den død/ som stinger her met sin braad?
Oc skerper de ædele Liffue?
Ah *Apotekerens* Vrtegaard bold/
Met sine kaastelig Kryde/
Kand den ey krafftig her Dødsens vold/
J stycker nu sønderbryde?
Doctorer oc Læge kund oc icke de/
Met drick eller andre maade/

Nu

Nu hielpe oc styrcke i saadan ve/
Oc frelse aff Dødsens vaade?
Ah ney/ O ney/ det heder altsaa/
Te ipsum Medice cura,
Hand oc met wfordagtinget maa gaa/
Naar ham paagriber *Mors dura*:
O kunde der nogen her Dødsens mact
Nedsla/ hand værdig at kalde/
Vaar for sin Mesterlig konst oc pract/
En frier Helt nu for alle:
O hand er ey fød/ hand er ey skabt/
Der Døden kand dræbe oc tuinge/
Foruden du IESV met din krafft/
Hand effter din pibe maa springe/
Ah GVD min HERRE, Ah Frelser blid/
Jeg her mig ved monne fryde/
Dit Hellige Ord met største flid/
Den Død mig monne vdtyde/
Hand kaldis en Søffn oc icke en Død/
Derfor da vil ieg mig voffue/
Oc giffue mig frijt vdi den nød/
Oc siden sødelig soffue:
Jeg gaar paa Veyen til Himmelen frem/
Hui skulde ieg da mig klage?
Der er jo mit rette Fæderne hiem:
Thi kand ieg ey alle dage/

Nu

Nu være paa denne her fremmede Ø/
J dette timelige liffue/
Derfor da vil ieg gladelig dø/
Min Aand ret nu her opgiffue:
Til *GVD* min *HERRE* met glæde oc *FRED*,
Ret met en Hiertens god vilie/
Far ieg nu heden/ vor kierlighed
Skal aldrig Døden atskille:
Min kiere Hussinde oc Børn saa smaa/
Mine ædele oc vdualde/
Nu gode Nat alle/ ieg maa hengaa/
At mig monne *CHRISTVS* kalde:
Fra eder ieg skillis nu sørgelig/
Alting i Verden forlader/
J skulle derfaare i Himmerig/
Mig see baad lystig oc glader:
J tencke oc paa den ære stor
Jeg haffuer: ey sørger: i komme
Oc selff effter mig/ i *Seraphins* Chor/
Naar angaar de sidste Domme.

O acter nu vel/ oc seer foruist/
GVDS Søn mon Kongen indbede
(Den *HERRE* Kaarsfeste *IESVS CHRIST*)
Til Paaskelammit at æde:
Sit hellige Legem/ sit dyrbar Blod/
Skertorsdag monne *CHRIST* giffue/
Delactig

Delactig der i/ vor Konge saa god
Met CHRISTI Discipler bliffue:
Den ærens Konge er strax bortdød/
Hand lader sig der begraffue
I Brudeseng sin/ Hand soffuer saa sød
I Graffuen vdi den Haffue:
Vor salige Kong saa mild oc geff/
Effter Afftens maaltid være/
Til Herberg aff CHRIST indbødit bleff
Guds Engle det Budskaff bære:
Den som her førre sad ved hans Bord/
(Alt effter Guds gode ville)
Hand kommer oc nu til CHRIST i Jord/
Oc vil der huile saa stille:
Hand siger nu Danmarck god nat/
Met Øer oc alle sine Lande:
Hand vil nu holde sin rette *Sabbath*,
Til Tiden er at opstande:

AH gode nat Dronning allerkieriste min/
Ah gode nat nu den sidste/
Haff Euig tack for god vilie din/
Du mig i Verden beuijste:
Ah gode nat nu mine Børn saa kier/
Ah gode nat Søn vdualde:
Ah gode nat *Marsk* oc *Cantzeler*,
Vor Herr Søn i ey vndfalde:

Ah gode nat nu O elskelig Raad/
Vor Dronning oc Børn forsuare/
Som wi efterlader met suck oc graad/
J Riget oc vel beuare:
Ah gode nat Hoff oc Adele vor/
Haffuer Tack oc megen ære/
J lydig oss vaar/ Ah Søn derfor
En naadig Konning dem være.
Ah gode nat nu vore Prester kier
Oc menige Klercke alle.
Ah gode nat alle i Danmarck er/
GVD vil wi eder befale:
Eia leffuer i god Samdrectighed/
Oc holder alt Tro oc ære/
Saa kunde i nyde den gode FRED:
Det er nu vor yderste lære.
O GVD i din Guddommelig Haand/
Ah hør mig HERRE du fromme/
Befaler ieg nu min Siæl oc Aand/
Til DIG monne IEG nu komme/
Jeg offrer MIG ALL nu selffuer DIG,
Det euige LIFF mig giffue
Met Hiertens GLÆDE, i HIMMERIG
Lad MIG til EVIGTID bliffue:
Amen/ Amen/ IEG Bønhøris vist/
De ENGLE ere tilrede/

At føre MIN SIÆL til IESVM CHRIST,
I sødiste RO oc FREDE.

O Haarle opstod MESSIAS kier/
Offuer Døden at Triumphere:
Roser oc Liller de fryde sig der/
Hand Verden vil nu renouere.
Der glæder sig Fulen i Rosens lund/
Der glæder sig Fisken i Flode/
Ja alt som haffuer liff/ Aand oc Mund/
De døde aff Jorden opstode:
Nu vil hand haffue vor Kong til Gest/
Met sig i Himmerigs Rige/
Der skal hand holde sin Paaskefest/
Met alle GVDS Børn tillige:
Den ædele SIÆL met lyst oc priiss/
Vdi den Himmelske Bolig/
I HERRENS ædele PARADIIS,
I FREDen leffuer saa Rolig:
Velan/ vel vundit/ O ho/ nu seer
Vor Kong oc ædele Herre/
Hand i GVDS RIGE saa Hiertelig leer/
Hand ærens KRONE skal bære.
Hand haffuer it Euigt Regiment
Oc LIFF foruden all ende/
Alting er nu til Glæde omuent/
I huor hand sig monne vende:

Saa fryder nu eder i *HIMLĒ* der/
Met alle *GVDS HELGENS* skare/
VOR KONG i eder optagen er
For *LAMMENS ANSICT* det klare.

VOr ædle Bierg i *HIERVSALEM*
Er opløfft/ Tuerne raade
Nu her offuer oss/ Ah *GVD* alle dem
Begaffue met *AAND* oc *NAADE*,
At de paa Jorden kund føre *FRED*,
Oc den ælendige redde/
At Land oc Riger kand glædis der ved/
Til Flodernis ende oc Brædde.

I Erlige Danske/ seer i nu ey?
Huor eders Herre oc Konge/
Er vandrit hen nu all Verdens vey?
Betencker det tusinde gonge:
Laffuer til/ laffuer til/ opleder den sti/
Hand løber til Himmerigs Rige.
Der er vor Konge/ der ville oc wi
Hoss hannem bliffue Euiglige:
Hand er nu bortgaait i Veyen for/
Wi skal gaa effter allesammen:
J euig liff/ til Konge nu vor/
Wi komme ved døden. Amen.

O Him-

O Himlene drybe her offuen ned/
O Skyer Retfærdighed Regne/
O Solen liuse all Verden bred/
O got/ Planeterne tegne/
O Jorden aff fedme den fryde sig/
O Skoffue oc Marcke grønne/
O Diurene hoppe nu lystelig/
O Roser oc Lillier skønne/
O Dallene statlig i blomster staar/
O Græssit det leer paa hede/
O Faar oc Fæ offuerflødig nu gaar/
O Øxene spille de fede/
O Frydelig løber det kaalde Vand/
O Frydelig Fiskene lege/
O herlig oc smuck *florere* vort Land/
O Duggen nu Ageren quege/
O Tuerne springe som vnge Lam/
O Pryder met Rosenskrantze/
O Fryder met May/ O fører nu bram/
O lille smuck Jomfru dantze/
O Fulene siunge nu sødelig/
O fryde sig Rosenslunde/
O fryde sig Siæl vdødelig/
O fryde sig nu som kunde/
O klapper met Hender/ O sammen dem slar/
O fryder nu HERREN alle/

O Fryde dig *DANMARCK*, du Jomfru klar/
O fryder met ord oc tale/
O det som/ tilforne vaar grædeligt
Oc sørgeligt først at høre/
Det skal nu igen være glædeligt/
O lifligt det Hierte røre/
Thi her sig fryder det Rosen rød/
Oc i *GVDS AGER* oprinder/
Det leffuer nu som tilforne er død/
Oc aldrig mere forsuinder/
Paa *Zions* Bierrig det herlige staar/
GVD det stor Naade betete:
Nu nock/ O Lillier ieg bortgaar/
Thi *Hesperus* kommer/ *valete*:
O *Zion* giffue eders Hierter lyst/
Dem leffuende nu *recreere*:
O nøyes i dag met denne her trøst
I morgen *GVD* giffuer vel mere.

AArsage hui Jeg haffuer screffuit om
Denne salig affgangne Herre/
Er at Hand vaar mit FæderneLand from/
Oc alle Indbyggere dere:
De tacke ham got i Dannemarck bor/
Oc sørgelig hannem beklage/
Thi dette er jo en Sorrig vel stor/
Som iamrer oss alle dage:

Ja denne min *Cacosyntheton*,
Monne det beskriffue oc lære/
At *Heautontimorumenon*
Den rettelig siungis nu here.
Dette mit lille oc suage Arbed/
Jeg nødigt tog for at giøre/
Met Sorge det endis/ O GVD det ved/
Huer sørger som det monne høre:
Vnderdanighed eskis/ alligeuel
min Herre død monne være/
J men ieg ey nu kand tiene ham sell/
Hans Ryete vild ieg forbære:
Thi dyd oc ære bliffuer igen/
Naar Legemet er vnder tørge:
Oc naar nogen Dør aff Verden hen/
Effter Ryctet monne mand spørge:
Jeg scriffuer det som en armer Mand/
J goder oc simpel mening/
Men høyere Aande som bedre kand/
Det lempe i videre ening:
For kaastelig Gaffue oc Herrenskenck/
Ved mig det ey giort monne være/
Men til en Christelig effterrenck/
Den ædel oc salige Herre:
Til Euig hukomst det bliffuer her nu/
Som scriffuefædren antegnit:

Lige

Lige som GVD gaff mig i hu/
Saa haffuer ieg det opregnit.
AH/ alle denne Scrifft tacknemmelig
Anammer i ædele Hender/
Som ieg met Sorge/ ydmygelig
Til eder i Riget vdsender:
Ah/ for eders salige Kongis Naffn/
Graffscrifften icke foracter/
Huad store ting/ anuisning oc saffn/
Hun *Abcontrofeyr*, betracter.
I lærde Mend tager oc den for got/
Eders pæn maa den *Corrigere*:
Dog acter ieg intet *Zoili* spot/
Som pleyer alt vilde *Mestere*,
Det er hans gamle *Arpe* oc seed/
(Ah/ at hand vilde mig høre)
Andris at laste hand saare vel veed/
Dog lidet hand selff kand giøre/
Forarge sig icke paa min person/
Den som saa lader sig tycke/
Oc ved min ringe *Condition*:
Paa Hiulet ansee den Lycke:
Men huad GVD planter/ det fremgang faar/
Alt baade for Vlffue oc Biørne/
Ret som it Rosen i FREDen staar/
Iblant det stingende Tiørne.

Den

Den Høybaarne Edle Førstinde/ Dronning *SOPHIÆ*, met de Elskelige ædle KongeBørn/ Printz/ Herrer/ Frøueker/ en trøstig *Valet* i *CHRI-STO: S.*

DEt en Hiertens Glæde i Verden here
Er (met værdighed/loff/Gudzfryct oc ære)
Naar i Ecteskaff samlis Mand oc Quinde/
Edel Førstinde:

Men naar *GVD* hand effter sin gode ville/
Vil nu dem igen fra huer andre skille/
Da er den Hiertesorrig alt fast større/
End glæden førre:

Oc jo kierligere de tilhobe leffuit/
Oc met venlighed deris tid fordreffuit/
Jo fast mere de deris skilsmyss acte/
Kand huer betracte:

Saa er nu her det en tilfelligs Sorge/
Huor vdi it Hierte kand ey forborge
(J naar her den ene den anden mister)
Sorgen den Frister:

Nu er det Naturligt at suck oc vene/
Huer den oc vel finder sin Sorrig ene:
Lignis maa huer Enckel oc Encke Frue
En Turtuldue:

Denne Sorge som saa it Hierte klemmer/
Mand ey lættelig den før Døden glemmer/
En ædel Nature oc Bløder Hierte
Føle mest den smerte:
Dog skal mand met fornufftig maade hære
Sorgen stille/ oc alt Tolmodig bære:
Sathan styrcker ont Tol/ at det affliffuer
Sig/ oc forgiffuer:
Derfra O Gud huert Menniske beuare/
Thi den ædel Siel staar i Høyer fare:
Derfor O *GVD* du bange Hierter alle
Trøst oc Husualle:
Trøste O *HERRE* Edel vor Førstinde/
Hielp du nu/ den Sorrig at offueruinde/
Større Sorrig hun aldrig her affuiste/
Trøst *IESV CHRISTE*:
H*ERRE*, Ah *GVD*, giff hende Hiertens glæde/
Lad hend ey nu meer sucke her oc græde:
Trøste oc vor ædele *Printz* oc Herre/
De Børn saa kiere:
Værer trøstig O allnaadigste Frue/
J hans naade/ skal see igen oc skue/
Vdi Hiertens Glæde i Himmerige/
Euindelige:
Hand nu Guds Lam der herlig *Celebrerer*,
Oc sit Frydens Aar lystig *Iubilerer*,

Hand

Hand er i sit Rige oc rette vonning/
Naadige Dronning:

Der skal eders Naade O Dronning fromme/
Til eders Naadis salig Herre komme/
J skulle baade bære ærens Krone
For Lammens Throne:

It lystigt oc milt Ansict i nu tage/
Afflegger all suck/ Sorrig/ væ oc klage/
Thi i Saffnis engang/ vdaff Guds naade/
Tilsammen baade:

O J Edle nu Kongebørn saa kiere/
J ey lenger her mere Sorgfuld være/
Thi selff fryder sig eders Herrefader/
J CHRISTO glader:

Det ey hielper at i her græde saare/
Affstryger nu all eders modige taare:
Deilighed den Edle/ aff graad forsuinder/
Giør blege Kinder/

Andet kand ey Menniskens sorg anrette/
Derfor er det best/ den nu her forgette:
Eders vnge ædele Hierter fryder
J Edle dyder/

Der til skal GVD vel eder vederquege:
Vdi GVDS FRYCT i siunge her oc lege/
Alle eders gierninger giører here
IESV til ære:

Ah *GVD* denne Kongelig Herrestamme/
Lad *florere* som *Libanon* oc bramme/
Alle Edle/ Erlig/ oprictig Danske
Foruden vanske:
GVD dem altid giffue *Triumph* oc Lycke/
Dem met ærés Krätz/ Gudsfryct statlig smycke:
Dronning/ Herrer/ Frøuker: oss alle sammen/
FRED giffue/ Amen.

Til

Til Læseren.

AH Fromme Læsere/ hør nu mig/
Lad det nu icke forundre dig/
At ieg begynte at scriffue
Nu denne her min *Poëtiske* dict/
(Som lenge tilforne dog vaar anrict)
Den ieg dig nu monne giffue/

Nar effter vor salige Kong saa kier/
Sit Kongelig *Regimente* hand her
Afflagde met sig i Lige:
Den skulde vel strax vdgaait fort/
Som det ved mig vaar nyligen giort/
Men tiden maatte ieg vige:

Nu ingen til onde legge mig det/
Oc sige mig paa at giøre vret/
Eller nogen maade anfange
Her atter paa ny/ stor Sorrig oc klag/
Det Kongelig Huss saa giffue Aarsag/
Til Sorgefuld sind oc bange:

Det være langt fra/ Jeg icke det meen/
Den salige Herris Hukomst alleen
Vnderdanlig ieg *affecterer*:
Huer tencke her paa/ om hand er vijss/
Oc aldrig glemme den Danske prijss/
Men heller daglig formerer/

Som merckelig er oc viislig befat/
Høyuictig i *Oratzer* smuct indsat/
Labore Theologorum,
Som ere i Danmarcks Hoffuitstad/
Paa Rommerske tunge/ screffuit ey glad:
(Præscripta respice horum)

Mere i den *Historiographo*,
Som samlit haffuer flittig oc tro/
Den Danske *Chronologiam*,
Mand meget vitleyufftig læse kand der/
Disligest hoss andre Høylærde her/
Anseet den Edle *Sophiam* :

Nu legger ieg den *Scribenterlig* Pæn/
Met denne min Graffscrifft fra mig hen/
Vil ey den mere forandre:
En dyb Grafftancke kommer mig paa/
Roess/ ære oc Spot vil ieg forsmaa/
Jord vil nu Jorden tiluandre:

Vil mand til Folcket blant mange nu gaa/
Aff dem mand finder Godhiertige faa/
Trofasthed kryber tilbage/
Thi sagde vor salige Konge ret/
TREW IST WILDBRAT, det aldrig forgæt
Ah i disse sidste dage:

Huad

Huad er at leffue nu lenger her?
Det bliffuer jo daglig vær oc vær/
Sorg trenger Folckit altsammen:
Oh/ oh/ Velan/ det bliffuer dog got
Naar *HERREN* siger/ *GUD ZEBAOTH,*
STAAR OP Y DØDE NU: Amen.

Publiceret paa Rigens Herredag/
Paa Edle oc frommis gode behag/
Velbyrdige Herris Heroiske Mend/
Edle Fruers oc Jomfruers stend/
Geistlig oc andre Verdzlige her:
Aar 1589. vdgiffuit er.

Soli DEO Gloria.

Prentet i Kiøbenhaffn/ aff
Laurentz/ Benedicht.
1589.
Cum Gratia & Priuilegio Serenissimæ
Regiæ Maiestatis.